

niedziela

GŁOS Z TORUNIA

ISSN 2956-3429

MYŚL PASTERZA

Miłość miłosierna pochyla się nad naszą ludzką słabością.

BP JÓZEF SZAMOCKI

Radość i dziękczynienie

Misjonarz i pielgrzym. Ojciec duchowny i miłośnik Słowa Bożego. Biskup Józef Szamocki obchodził niezwykły jubileusz.

Doniosłe wydarzenie – 25-lecie sakry bp. Józefa Szamockiego – zgromadziło 10 maja na wspólnej uroczystości licznych wiernych z naszej diecezji, którzy z radością dziękowali za minione lata jego posługi duszpasterskiej. Uroczystościom towarzyszyła głęboka modlitwa, wspólne śpiewy oraz słowa wdzięczności, które podkreślały znaczenie jego pracy dla naszej wspólnoty i żywego Kościoła toruńskiego.

Homilię wygłosił biskup senior Andrzej Suski. Powiedział m.in.: – Jakże dziś nie podziękować ci serdecznie, drogi Biskupie Józeffe, za 25 lat wytrwałej i ofiarnej posługi pasterskiej w naszej diecezji. Świadczą o niej m.in. twoje licznie zapisane kalendarze, kroniki parafialne oraz liczne wizyty w parafialnych wspólnotach, które odbywałeś z okazji wizytacji kanonicznych, misji ewangelizacyjnych, peregrynacji wizerunków Matki Bożej Jasnogórskiej, Jezusa Miłosiernego czy Świętej Rodziny. W corocznych pieszych pielgrzymkach na Jasną Górę prowadziś dla wielu młodych i nie tylko rekolekcje w drodze, dzielisz się z nimi swoją wiarą, radością i przyjaźnią z Chrystusem.

W katedrze toruńskiej obecni byli m.in. biskup nominat diecezji toruńskiej Arkadiusz Okroj, ordynariusz diecezji włocławskiej Krzysztof Wętkowski. Nie zabrakło biskupów seniorów z diecezji włocławskiej: bp. Stanisława Gębickiego i bp. Wiesława Meringa. Obecny był także

Zdjęcia: ks. Przemysław Witkowski

Słowa wdzięczności płynęły z serc zgromadzonych wiernych

Wielu młodych przybyło dziękować Bogu za dar posługi bp. Józefa

bp Sławomir Oder, ordynariusz diecezji gliwickiej. Ich obecność podkreśliła braterstwo, będące świadectwem jedności i wspólnoty Kościoła.

Po Mszy św. zgromadzeni udali się do Wyższego Seminarium Duchownego, aby wspólnie uczcić ten jubileusz. Podczas spotkania popłynęło wiele serdecznych życzeń oraz wyrazów wdzięczności za minione lata.

Bp Józef urodził się 4 października 1954 r. w Gdyni. Został wyświęcony na kapłana 29 kwietnia 1979 r. w Pelplinie przez bp. Bernarda Czaplińskiego. W latach 1979-83 pracował jako wikariusz w parafii Ścięcia św. Jana Chrzciciela w Chojnicach. Od 1983 do 1988 przebywał na misji w Zambii, gdzie był administratorem parafii Świętej Rodziny w Lusace. W latach 1990-92 pełnił funkcję diecezjalnego dyrektora Papieskich Dzieł Misyjnych. W latach 1988-92 był ojcem duchownym w seminarium w Pelplinie. Prowadził wykłady w pelplińskim seminarium oraz zajęcia formacyjne dla osób konsekrowanych. W diecezji toruńskiej był ojcem duchownym seminarzystów oraz delegatem biskupim ds. zakonnych w kurii diecezjalnej. W maju 2000 r. został wyświęcony na biskupa pomocniczego diecezji.

KS. PRZEMYSŁAW WITKOWSKI

Pod płaszczem Maryi

DZIAŁDOWO Grupa Modlitwy Ojca Pio działająca przy parafii św. Wojciecha zorganizowała pielgrzymkę do sanktuarium Matki Bożej Osuchowskiej.

Świątynię w uroczystość Matki Bożej Królowej Polski nawiedzili licznie pielgrzymi z różnych stron Polski.

Przybyli do Matki, aby otuliła ich swoim macierzyńskim płaszczem. Uczestniczyli w Sumie odpustowej, której przewodniczył i kazanie wygłosił ks. Janusz Stańczuk. Kapłan wskazał, że 3 maja łączy ze sobą nawiązania historyczne, patriotyczne i religijne. Gdyby świat współczesny żył według zasad Ewangelii, to nie martwiłyby nas wojny czy uzależnienia.

Po Mszy św. udali się do źródła, a następnie do niewielkiej kapliczki w lesie, pobudowanej w miejscu objawień Matki Bożej. **n**

MAŁGORZATA DORKOWSKA

Elżbieta Maluchnik

Parafianie modlili się u stóp Matki

niedziela
GŁOS Z TORUNIA

Ks. Paweł Borowski

(redaktor odpowiedzialny)

Renata Czerwińska,

Agata Pawluk, Ewa Melerska,

ks. Przemysław Witkowski

ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń

tel. 56 622 35 30, torun@niedziela.pl

Beata Pieczykura

(redaktor prowadząca – Częstochowa)

tel. 34 369 43 24

Maciej Pięćcewski

Błogosławiona Juta wciąż inspirowa

Cicha patronka

BIELCZYNY W sanktuarium bł. Juty odbyły się uroczystości odpustowe ku czci patronki Chełmży.

Mieszkańcy parafii oraz okolicznych miejscowości 11 maja licznie zgromadzili się, by modlić się i uczcić pamięć kobiety, która całe swoje życie oddała Bogu i ubogim.

Mszy św. przewodniczył i homilię wygłosił ks. Wiesław Baranowski. Przybliżył on postać bł. Juty, ukazując ją jako wzór poświęcenia i bezinteresownej miłości wobec ubogich i odrzuconych. – Jej życie to cichy krzyk miłości Boga do człowieka, szczególnie tego najbardziej zapomnianego – mówił kapłan. Podkreślił, że postawa bł. Juty w świecie naznaczonym

obojętnością i podziałami jest dziś szczególnie aktualna. Zwrócił uwagę na jej zaangażowanie w służbę wobec ubogich, chorych i zepchniętych na margines. – Życie bł. Juty było znakiem Bożego Miłosierdzia i świadectwem, że prawdziwa świętość wyraża się w cichej, pokornej służbie drugiemu człowiekowi – zakończył ks. Baranowski.

Błogosławiona Juta pozostaje inspiracją dla wielu wiernych. Odpust zakończył się procesją wokół kaplicy, poświęceniem figury oraz modlitwą w jej pustelni. Uroczystość stała się okazją do wspólnej refleksji nad życiem w duchu ewangelicznego miłosierdzia i prostoty, które bł. Juta ukazała w swoim życiu. **n**

MACIEJ PIĘĆCEWSKI

Bądźmy razem

TORUŃ Zapraszamy wszystkich wiernych na ingres bp. Arkadiusza Okroja, który odbędzie się 6 czerwca o godz. 17.00 w katedrze Świętych Janów w Toruniu.

Ingres poprzedzi obrzęd kanonicznego objęcia diecezji, w środę 4 czerwca o godz. 19.00 podczas Nowenny do Matki Bożej Nieustającej Pomocy. Wydarzeniu w katedrze towarzyszyć będzie czuwanie modlitewne, na które zapraszamy diecezjan, w szczególności młodzież.

– Papież Franciszek 5 kwietnia powierzył mi odpowiedzialność za Kościół

toruński. Nie mogłem przyjąć tej decyzji bez wzruszenia, ponieważ zrodziła się ona w czasie, gdy papież bardzo cierpiał i była to ostatnia decyzja, jaką podjął, jeśli chodzi o Kościół w Polsce zanim odszedł do domu Ojca. Przyjąłem tę decyzję z wielkim wzruszeniem, ale również z wielką nadzieją na to, że mogą liczyć na wsparcie tych wszystkich, którzy utożsamiają się z naszym Kościołem toruńskim. Chciałbym, abyśmy początek zainaugurowali wspólnie – zaprasza bp Okroj.

Zachęcamy do modlitwy w intencji nowego pasterza naszej diecezji. **/AP**

Zawierzyć się Matce

GRUDZIĄDZ Biegowa Sztafeta Zawierzenia Pielgrzymów Nadziei dotarła na Jasną Górę.

Sztafeta, która odbyła się w dniach 1-3 maja, rozpoczęła się w sanktuarium Matki Bożej Łaskawej Eucharystią o godz. 6.00. Obecni byli nie tylko biegacze, ale również wspólnota grudziądzkiej grupy pielgrzymkowej, pod patronatem której odbyła się biegowa sztafeta.

Pątniczy szlak przebiegał zgodnie z trasą pieszej pielgrzymki, dzięki temu po drodze udało się odwiedzić liczne sanktuaria, będące w tym roku kościołami jubileuszowymi. W sztafecie udział wzięło 9 biegaczy, a także osoby techniczne, dzięki którym możliwa była łączność modlitewna ze wspólnotami parafialnymi. Uczestnicy pokonali blisko 370 kilometrów. Inicjatywa biegowej pielgrzymki miała w tym roku cztery motywacje. Przez Serce Maryi zawierzyli dobremu Bogu: przygotowujące już dzieło 37. Pieszej Pielgrzymki z Grudziądza na Jasną Górę oraz całą jej społeczność; wspólnoty grudziądzkich parafii, a także tych okolicznych, z których wywodzą się pielgrzymi pomarańczowej grupy; Biegową Sztafetę z Kujawsko-Pomorskiego (z Grudziądza) do Fatimy, która ma się odbyć

Szczęśliwi pielgrzymi na Jasnej Górze

Samuel Gryszan

w październiku; i w końcu cały nasz naród i naszą Ojczyznę. Prosimy Boga, abyśmy nigdy nie odstąpili od chrześcijańskich korzeni i chrześcijańskiej tożsamości, pozostając tym samym silni Bogiem i Jego miłością. Biegli również z wieloma osobistymi intencjami, kryjącymi się w sercach. Powierzali Bogu przez Maryję sprawy osób, które prosiły o modlitwę. Z wszystkimi tymi intencjami modlili się na Eucharystiach, w trakcie Apeli Jasnogórskich, a także w drodze, zarówno w czasie wspólnotowych modlitw, które były transmitowane, jak i tych osobistych, podejmowanych w trakcie przebiegania kolejnych kilometrów.

Biegowa Sztafeta Zawierzenia Pielgrzymów Nadziei była głębokim doświadczeniem obecności i bliskości Boga, a także

pięknym doświadczeniem żywej wspólnoty, w której każdy troszczy się o siebie, nikt nie jest obojętny, wspólnoty, pośrodku której staje przede wszystkim sam Bóg. Doświadczenie wspólnie przebytych kilometrów, wspólnego trudu i wspólnej modlitwy na miejscach noclegowych czy w trakcie drogi pozwalało nam jeszcze bardziej poczuć się pielgrzymami nadziei zmierzającymi z ufnością do Jezusa przez Maryję i z Maryją. Jesteśmy wdzięczni Bogu za ten czas i za doświadczenie trudu, który mogliśmy ofiarować w konkretnych intencjach. Mamy nadzieję kontynuować pielgrzymowanie w taki sposób, czego wyrazem jest planowana Sztafeta Biegowa do Fatimy.

KS. MATEUSZ ARCHITA

Wyśpiewać z Maryją

GÓRZNO W parafii Podwyższenia Krzyża Świętego odbył się XX Ogólnopolski Festiwal Pieśni Maryjnych.

W muzycznych zmaganiach 11 maja zmierzyli się artyści z różnych grup wiekowych. Do głównego etapu zakwalifikowało się 30 uczestników, którzy pomyślnie przeszli wstępne eliminacje i zdobyli możliwość zaprezentowania się przed jury w stałym składzie: prof. Roman Gucza, prof. Aleksandra Gucza-Rogalska oraz mezzosopran Katarzyna Chęsy-Zajic. Najmłodsi uczęszczają jeszcze do przedszkola, najstarsi cieszą się już emeryturą. Artyści prezentowali się przed licznie zgromadzoną publicznością, wykonując utwory na cześć Matki Bożej.

Po muzycznych zmaganiach jury ogłosiło wyniki, przyznając brązowe, srebrne

W festiwalu wzięli udział soliści i zespoły

Mateusz Magalski

i złote pasma. Każdy otrzymał dyplom i upominek. Grand Prix jubileuszowej edycji festiwalu zdobyła Magdalena Kłownowska z miejscowości Małki.

W przygotowanie wydarzenia zaangażowały się Szkoła Podstawowa SPSK w Miesiączkowie oraz Liceum Ogólnokształcące SPSK w Górznie. Wzorem lat ubiegłych

festiwal objął patronatem honorowym Jacek Ruciński, burmistrz miasta i gminy Górzno. Ze względu na zbiegające się jubileusze 700 lat parafii oraz 20 lat festiwalu ks. Adam Lis, proboszcz, wręczył członkom jury upominki jako wyraz wdzięczności za pracę i wieloletnie zaangażowanie.

MATEUSZ MAGALSKI

Marta Garcia Alonso z radością odwiedziła wspólnotę parafialną

Wierni z chęcią słuchają o swoim kościele

Ks. Łukasz Skarżyński z nadzieją patrzy na budujący się Kościół Boży

Hiszpański Jar

Czy w XXI wieku da się wybudować nowy kościół? Można się nad tym zastanawiać, ale parafia św. Andrzeja w Toruniu udowadnia, że wysiłki budowania świątyni mają sens – zwłaszcza, gdy widzi się zaangażowanie wiernych i sympatyków tejże wspólnoty.

KS. PRZEMYSŁAW WITKOWSKI

W parafii na toruńskim Jarze gościła prof. Marta Garcia Alonso, wykładowczyni na Uniwersytecie Nawarry w Pampelunie, współautorka projektu dotyczącego Kościoła parafialnego. Podczas tego spotkania profesor podzieliła się szczegółami inspirującego przedsięwzięcia, realizowanego dzięki zaangażowaniu i wsparciu wiernych.

Siła wspólnoty

Profesor Garcia nie kryła zaskoczenia zaangażowaniem wiernych w rozwój wspólnoty. – Z radością patrzę na to miejsce, które sami zaprojektowaliśmy

8 lat temu, i cieszę się, że dziś tętni ono życiem. To dla mnie ogromna satysfakcja móc spędzić tu czas wśród wielu wspaniałych ludzi. Życie wspólnoty, które tu się rozwinęło, jest dla mnie wielkim wyróżnieniem i dowodem na mocne więzi, jakie możemy tworzyć. Jako Hiszpanka przyznaję, że nasze społeczeństwo funkcjonuje nieco inaczej – nie tak intensywnie angażujemy się w wspólne inwestycje czy budowanie więzi nowych wspólnot parafialnych. Dlatego też, patrząc na to, co tu się dzieje, czuję głęboki podziw i wdzięczność za to, co osiągnęliście dzięki wspólnej wierze i zaangażowaniu – powiedziała prof. Garcia.

Proboszcz parafii św. Andrzeja ks. kan. Łukasz Skarżyński wyraził wdzięczność prof. Garcii za jej obecność i zaangażowanie podczas spotkania w parafialnej wspólnotcie. Podziękował ks. Piotrowi Roszakowi za trud i wysiłek w tłumaczeniu wystąpienia na język polski, co pozwoliło wszystkim wiernym zrozumieć i skorzystać z prezentowanych treści. Dodatkowo docenił jego zaangażowanie w ten międzynarodowy projekt oraz

pomoc w kontaktach zagranicznych z projektantami Kościoła.

Wyjątkowe miejsce

W trakcie spotkania proboszcz podzielił się także krótką historią powstania projektu tego wyjątkowego kościoła. Wyjaśnił, że w konkursie architektonicznym, w którym zgłoszono pięć różnych koncepcji, ostatecznie wybrano projekt hiszpańskiego zespołu, na czele którego stoi prof. Garcia-Alonso. Podkreślił, że jest to najbardziej innowacyjny projekt spośród wszystkich zgłoszonych.

Proboszcz wyraził nadzieję, że dzięki zaangażowaniu i wspólnemu wysiłkowi uda się wybudować ten niezwykły kościół, który będzie nie tylko miejscem modlitwy, ale także centrum życia parafialnego, gdzie wierni będą mogli gromadzić się na Mszach św., nabożeństwach oraz różnorodnych spotkaniach integracyjnych i kulturalnych. W jego słowach wyczuwalna była głęboka wiara w powodzenie tego projektu oraz nadzieja na to, że nowy kościół stanie się duchowym sercem parafii, służąc wiernym przez wiele lat. **n**

Siła wiarygodności

W Roku Jubileuszowym Kościół przypomina o obecności tych, którzy często są pomijani. Osoby z niepełnosprawnościami są świadkami wiary przeżywanej w codziennym trudzie. Jubileusz staje się okazją, by wyraźniej usłyszeć ich głos i podkreślić, że każdy człowiek jest darem.

AGATA PAWLUK

W sanktuarium Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Toruniu 8 maja zgromadziło się ok. 500 osób z wszystkich oddziałów Caritas działających na terenie diecezji. Wśród nich byli przedstawiciele Środowiskowych Domów Samopomocy z Torunia, Chełmna, Blizna, Brodnicy, Iłowa-Osady, Grudziądza i Działdowa. Nie zabrakło również seniorów z Dziennego Domu Pobytu w Toruniu. Wraz z podopiecznymi obecni byli ich opiekunowie, a także wolontariusze Caritas Diecezji Toruńskiej, w tym najmłodszy ze szkół podstawowych z Działdowa i Narzymia oraz Ogniska Wychowawczego Działdowskiego Centrum Caritas.

Eucharystii przewodniczył bp Józef Szamocki. Na modlitwie obecni byli ks. prał. Daniel Adamowicz, dyrektor Caritas Diecezji Toruńskiej, oraz ks. kan. Grzegorz Bohdan, dyrektor Brodnickiego Centrum Caritas. Wszystkich przybyłych przywitał o. Mirosław Grakowicz, redemptorysta, proboszcz. – Spotykamy się na jubileuszu osób, które potrzebują szczególnej troski, ale przede wszystkim to oni dają nam możliwość kochania – mówił.

W homilii Pasterz wyraził wdzięczność wobec wszystkich, którzy na co

Sakrament namaszczenia chorych umacnia

dzień poświęcają swój czas na rzecz osób z niepełnosprawnościami. – Chcę podziękować tym, którzy w swoim życiu odkryli, że tajemnica naszej wiary polega przede wszystkim na wiarygodności. Jeśli deklaruje, że jestem chrześcijaninem, to tak jak Jezus uobecniam w swoim życiu miłość Ojca do drugiego człowieka – mówił. Biskup Józef zaznaczył, że wiarygodność tych osób w szczególności widoczna jest podczas Pieszej Pielgrzymki Diecezji Toruńskiej na Jasną Górę, w grupie Brata Alberta. – Ludzie, patrząc na was, zamiast słabości dostrzegają miłość do drugiego człowieka i głęboką więź z Bogiem. Za grupę, w której biorą udział osoby niepełnosprawne, odpowiedzialny jest ks. Dawid Gogolewski, wikariusz parafii Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Grudziądzu. Szczegóły dotyczące zapisów znajdują się na stronie internetowej diecezji.

Biskup Józef w homilii podkreślił, że największym nieszczęściem człowieka jest grzech. – Osoby, które blokują swoje serce na przyjęcie łaski odpustu, mogą stać się najbardziej

niepełnosprawnymi wędrującymi do nieba. Dodał, że świat zgubił nadzieję i miłość. – Nawet chrześcijanie, którzy mówią, że wierzą, nie są wiarygodni, gdy głosują za eutanazją, za zabijaniem dzieci nienarodzonych. Wolą odebrać życie sobie lub drugiemu człowiekowi niż przekazać prawdę, że jesteśmy przeznaczeni dla nieba. Musimy być świadkami, aby nie zaprzecić się Boga i nie dać się zmanipulować tym, którym radosna nowina o człowieku przeszkadza w ziemskich, doczesnych interesach – mówił bp Józef. Dodał, że jeśli kocha się drugiego człowieka tak, jak kocha nas Bóg, można z nadzieją i pokojem przetrwać największe krzyże życia w pewności, że prowadzą one do wiecznego szczęścia w niebie.

Zebrani na jubileuszu osób niepełnosprawnych przyjęli sakrament namaszczenia chorych. – Przez ten znak dotyka nas Chrystus, który chce uzdrowić naszą duszę, by nie straciła nadziei na zbawienie – mówił bp Szamocki.

Posługę muzyczną podczas Mszy św. pełnił chór z parafii św. Maksymiliana Marii Kolbego w Toruniu. **n**

Pudełko pełne nadziei

W domku duszpasterstwa pojawiło się ok. 50 osób – głównie studentów – którzy z uwagą słuchali prawie dwugodzinnej prelekcji. Co przyciągnęło młodych?

KATARZYNA KOWALEWSKA

Biblijnie o nadziei” to tytuł spotkania z cyklu „DM, czyli dobrze mówią” zorganizowanego we wtorek 13 maja w duszpasterstwie akademickim „Studnia” w Toruniu. Tym razem gościem była s. Judyta Pudełko ze Zgromadzenia Sióstr Uczennic Boskiego Mistrza, biblistka, wykładowczyni na Papieskim Wydziale Teologicznym w Warszawie.

Nadzieja w Bożej obietnicy

Biblistka podkreśliła, że nadzieja zasadza się na Bożej obietnicy: darze płodności, ziemi i przymierza. Bóg jest w tym konsekwentny, ofiarowuje te dary nie tylko pierwszym ludziom, ale także Abrahamowi i kolejnym pokoleniom. Abraham „wbrew nadziei uwierzył nadziei” (Rz 4, 18); długo czekał, ale było warto. Ćwiczenie się w czekaniu może w nas rozwijać nadzieję. Natomiast absolutną nadzieję można złożyć tylko w Bogu. Do człowieka należy mieć ograniczone zaufanie, ponieważ jest niedoskonały i zawodzi.

O nadziei jest mowa w wielu psalmach. Siostra Pudełko przeanalizowała Psalm 16. Dla słuchaczy odkryciem były słowa użyte w oryginale. Słowo przetłumaczone w Biblii Tysiąclecia na „serce”, które „upomina” to w języku hebrajskim nerki symbolizujące sumienie. Z kolei „dusza”, która się

„raduje”, to w oryginale... wątroba! Czyli siedlisko uczuć. Biblistka wyjaśniła, że w języku hebrajskim słowo „tikwa”, czyli nadzieja, ma także inne znaczenie: „oczekiwanie”, „bezpieczeństwo”, „schronienie”, „sznur”. To dlatego w Starym Testamencie nadzieja zostaje „przecięta”, a „chronię się u Ciebie” oznacza „Tobie zaufałem”.

Prelegentka przywołała fragmenty z Nowego Testamentu mówiące o tym, że fundamentem nadziei jest zmartwychwstanie (1 P 1, 3; Rz 5, 5). To w chrzcie rozpoczyna się nadzieja. Lęk przed śmiercią jest powodem wszystkich naszych grzechów. Boimy

się, że będziemy nieszczęśliwi, że czegoś nam braknie. Tymczasem Bóg dla nas „wielkie rzeczy przygotował” (2 Kor 2, 9). Przy okazji siostra zaapelowała, by dbać o swoje ciało, kochać je i szanować, ponieważ ono też zmartwychwstanie.

Fragment „jeżeli tylko w tym życiu w Chrystusie nadzieję pokładamy, jesteśmy bardziej od wszystkich ludzi godni politowania” (1 Kor 15, 19) s. Judyta odniosła do naszej modlitwy. Dobrze, że prosimy o zdrowie, zdanie egzaminów czy o dobrego współmałżonka, ale Bóg chce nam dać dużo więcej – w niebie.

Jak dam ludziom nadzieję?

Według biblistki wiara, nadzieja i miłość są potrzebne chrześcijaninowi po to, by być dla świata znakiem nadziei. Bóg ma prawo posłużyć się mną, aby inni ludzie w Niego uwierzyli. Moje obdarowanie jest nie tylko dla mnie, dlatego powinienem zadawać sobie pytania: „Co zrobię z moim pakietem od Boga? Jak dam ludziom nadzieję?”.

Dla obecnych na DM-kach takim znakiem nadziei była s. Judyta. Zafascynowana słowem Bożym, pokorna, radosna i młoda duchem. Dzięki niej mogliśmy wejść w świat Biblii i zauważyć, że samo słuchanie o Bożej nadziei dodaje otuchy.

Spotkania z cyklu „DM-ki” przyciągają wielu słuchaczy

Zdjęcia: Amelia Włodzik

Siostra Judyta przyniosła słuchaczom wiele otuchy